

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserții se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențe sunt să se adresa la:

Redacția "Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 30

Epistole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se însoțesc.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul un literă garmon — și timbru de 80 cr. pentru
șe-care publicare.

Sibiu, 31 Ianuarie, 1884.

Luptele din timpul nostru au de basă diverse substanțe. Lupta cea mai uriașă, cea mai invinsă, este lupta națională, lupta pentru conservarea limbii și a naționalității. Idealul naționalității este astăzi un ideal comun tuturor națiunilor destinate, pentru realizarea acestui ideal se luptă popoarele cu un entuziasm și cu un devotament care dovedesc, că ele sunt convinse și petrunse de însemnatatea ce trebuie să aibă un popor în viață organizată și a statelor.

În sgomotul asurditor al acestor lupte naționale cei mai mulți nu se interesează decât de aparențele dilei și de curente momentane. Motorii ascunși ce eserțează o înrăutățire indirectă asupra luptelor naționale rămân neînțeleși înaintea masselor.

Doi factori sunt cari-i vedem în arena luptelor naționale, factori cari luptă sub aceleși devise, însă cu cugete rezervate și pentru alte scopuri. Acești doi factori sunt judaismul și papismul, ei se amestecă cu un entuziasm ipocrit printre reprezentanții ideilor naționale, înoată cu curențul general, se conformează împregiurărilor și situațiunilor, însă nici când nu perd din vedere scopurile lor ascunse. Judaismul și papismul sunt curente istorice vechi, pe când ideea de naționalitate este un product al timpului mai nou. Iudaismul și papismul sunt organizațiuni consolidate de mii de ani și ambele au caracter cosmopolit. Elementul cosmopolit le-a conservat prin toate vicisitudinile vremilor și acest element conservativ le garantează viață și în viitor. Această natură în sine indiferentă față cu curentele actuale dă reprezentanților acestor două direcții o rolă cu totul deosebită în luptele timpului nostru. Nu pentru triumful ideei naționale luptă rabinii și jesușii, ci pentru alte scopuri.

De aceea nimic nu superă pe omul cu minte și înimă mai mult decât zelul ipocrit, cu care jidovii și jesușii se înrolează sub steagul național.

Să ne ocupăm întâi cu Jidani. Idealul Jidului este a servirea economică a întregiei societăți și prin aceasta o stăpânire universală.

Alungat din vatra Palestinei Jidovul este astăzi cetățeanul ori și cărui stat, fiul ori și cărei națiuni, pe care o poate exploata. Isolat de ai săi, legat însă de deneșii prin tradițiunile cele mari istorice dintr-un trecut strălucit, Jidovul se aclimatizează ușor teritorior, în care lă aruncat soartea, după principiul „ubi bene ibi patria“, însă rămâne în caracterul său jidovesc nealterat și cu privirile pu-

rurea pironite asupra idealului israelitan: Ierusalimul alias domnia universală. La acest scop tind Jidani, pentru realizarea acestui ideal întipărit cu litere nesterse în sufletele lor, lucră cu toții și solidari, folosind ori ce mijloc ertat sau neierat, în mod consequent și sistematic. Cu toate că sunt risipiti în diverse părți ale lumii unitatea credinții lor monoteice le-a conservat implicit și unitatea de rasă. De aceea Jidovul, ori unde va fi este și rămâne Jidov, ear acel ce cred, bună oară ca Maghiarii, că vor absorbi această rasă într-o sau altă naționalitate, se află în mare rătăcire. Absorbirea elementului jidovesc în elemente străine este o imposibilitate, cătă vreme Jidovimea va păstra așezențele sale religioase, care lău scăpat de ori ce transformism în decursul a cinci mii de ani în mănia tuturor prigonirilor ce le-a suferit. Aceasta tenacitate de rasă ne explică aparența tristă, că Judaismul a ajuns astăzi la o preponderanță simțită în multe state și cu deosebire în statul nostru, unde mai că am putea dice că ne stăpânesce indirect ca clasă plutocrată. Predominind lumea financiară Jidovii predomină și viața economică și politică a statului. Înfluența jidovească este pipăibila astăzi pretutindene și curențul cel slab antiemitic este numai o dovadă nouă despre această fatală și puternică influență. Jidovii identificându-se la părere cu aspirațiunile naționale ale poporului, prințe care se află risipiti și isolati, promit că se vor amalgama cu elementele cel impresionant și care îl coplesc cu numărul, în faptă însă ei rămân — tot ce au mai fost — Jidovi. Promisiunea de asimilare e o speculă.

Pentru a nu merge mai departe, vom constata un singur lucru din mijlocul vieții noastre politice, un lucru, care dovedește preponderarea jidovilor. — Proiectul despre cășteria mixtă, în diferitele sale faze ne arată în mod drastic această precumpărare politică a elementului judaic. Se nu ni se dică, că căderea proiectului ar dovedi contrariul. Modul, cum s'a luat acest proiect dela ordinea dilei, ne arată și mai mult progresul ce lău facut jidovii. Proiectul s'a prohodit cu nesce ceremonii parlamentare atât de solemne, încât omul nepreocupat trebuie să vadă un triumf al jidovimei în această cădere a proiectului. Toate celebrățile parlamentare lău însoțit la morimentul provisoriu cu manifestări de adâncă condolență și cu laude pentru jidovime. Plăsmuirorii ascunși ai proiectului se pot felicita de acest rezultat, care numai la aparență e negativ, în faptă însă luptele cele invinsăne pentru și contra pro-

iectului, au arătat învederat, că jidovimea a ajuns în statul nostru a fi un factor politic indespensabil, de care sunt silite a tinea samă toate partidele care au aspirații serioase. Jidovul e astăzi în Ungaria un *noli me tangere politic*.

Și prin asociația ideilor venim implicit la al doilea factor de putere subversivă: la papism. Papismul având ca și judaismul un scop universal luptă cu aceeași consecuență și tenacitate pentru realizarea unui ideal mare: domnia universală pe baza unității confesionale.

Ierarchia catolică are influență foarte mare, ea este întrădevăr o ecclie militantă cu combatanți puternici, doctrinele jesuitice au apărători исusici și dibaci. Politica Vaticanului cuprinde lumea întreagă; influența bisericiei catolice se află la un grad înalt.

Și cu toată această influență netăgăduită puterea universală a Romei catolice se coboară din zenith spre apunere — astăzi biserică apuseană numai face cuceriri noi ci se află în defensivă, ea își apără pas de pas terenul ce i se dispută consecutiv și succesiiv. Pontificale actual, cu toată atitudinea sa înțeleaptă și calmă n'a putut opri curentele contrare ce se îsbesc mereu de zidurile vechi ale Vaticanului — în faptă rezultatele politice sale sunt neinsemnate. Pe întreg continentul european papismul se află într-o luptă invinsăne pentru existență, în luptă defensivă, și stărsitul acestei lupte nu se poate prevede. — Resistența cea mai serioasă, puterea cea mai considerabilă ce își opune papismului este judaismul, care sub steagul liberalismului, lucră la subminarea dominației papale.

Cea mai grea lovitură și primul pas spre decadentă este fără indoială: substituirea Romei naționale, italiane, în locul Romei clericale.

Întemeerea statului național a impus Italianilor datorința de a smulge vechea capitală din mâinile clericalilor. Statul național se îngrădăse tot mai tare cu atribute nouă în socoteala papismului. De curând se comunică un nou desastru pentru curia română. Curtea de casăjune din Roma a decis definitiv conversiunea bunurilor institutului „de propaganda fide“ în rentă de stat. Vaticanul vede în acest pas o ingerență în sfera spirituală a puterii papale și face sgomot diplomatic. Noi însă vedem o restrinție salutară, o reducere de influență la un institut, care în misiunea sa cosmopolită a infișat națiunile române din Dacia ripensis cuțitul până la os și ne a adus o desbinare, a „cărei plăgi fatale le simțim de un veac și jumătate“.

Ca se afle oamenii cătă putere și înțelepciune procură pietatea credincioșilor își voiu comunica secretul de a face pe smintiți cu minte și pe norodii înțelepti. După aceasta săntul Šeic Alladin și șopti la ureche secretul ca să nu afle nimeni. Se vade că secretul s'a păstrat bine până în dilele noastre.

Cismarul, plin de bucurie își frecă mâinile de placere. He, he! își dicea voiu putea să fac pe smintiți cu minte pe norodii înțelepti! Vcii avea dar destul de face, mult mai mult de căt dacă și fi însărcinat se cărpesc toate cismele rupte din lumea întreagă! Cu mândrie cuvenită unui om înzestrat cu un asemenea dar ceresc, apucă spre Ispahan, unde fu primit în triumf ca un om care făcuse de trei ori săntui pelerinaglu. Concențenii lui se bucurau de a poseda un haghiu cu dreptul de a purta turbanul verde. Ce e drept, diceau, face cisme foarte proaste dar e un om sănt și poartă turbanul verde cu tot dreptul și aceasta face onoare orașului nostru. Veselia poporului însă ajunse nemărginită când anunță secretul ce-i comunicase săntul Šeik Alladin că va putea face pe smintiți cu minte și pe norodii înțelepti și că din filantropie va sfîrși o asemenea cură numai pentru mica sumă de dece tomani de argint. „Si dacă nu vei lua de căt un singur toman de argint“, își dicea amicii, lui „tot vei ajunge în cel mai scurt timp, omul cel mai avut al Iranului, astăzi de mult vei avea de a face!“ Si cismarul însuș era de aceeași părere. Se duse acasă și făcu-

FOIȚA.

Basm persan.*)

A trăit odată de mult timp în Capitala maréi Imperiului Iran un cismar, ciobotar sau pantofar. Era un om învețat și înțelept, dar avea un defect care în împregiurările sale și pentru profesiunea sau meseria lui era un defect capital: încălțămintele către ei din mâna învețatului cismar erau cele mai proaste și mai rău confectionate din toată Persia. Toată înțelepciunea lui și toate silințele sale de a lucra bine și de a satisface clientela sa erau zadarnice, cismele sale nu puteau să multămească pe nimeni. Astfel fiind nu mai putea găsi de lucru și neavând nimic a face, deveni un om pios.

La ce se mai fac acasă, își disea într-o di piosul cismar, păpuci sau cisme proaste, pe cari nimeni nu le cumpără? Mai bine se fac pelerinagiul la Meka la mormântul profetului; aceasta este o faptă pioasă și îmi va dobândi considerația și stima concetățenilor mei. Se puse îndată pe drum, sevăr și deținutul pelerinagiul și reveni depă cătva timp acasă, unde fu primit de drept-credincioși cu mari laude; dar nici chiar cei mai buni musulmani nu voiau să

*) Povestit după M. Hartmann.

Precând constată regresul papismului în genere să nu ne amâgească succesele parțiale îci zolea și anumit succesul ce l'a obținut clerul catolic din Ungaria în campania sa energetică contra proiectului de lege despre căsătoriile micșe. Acest rezultat este parțial și efemer și trebuie atribuit mai multor factori politici care au conlucrat deodată spre același scop. Sunt o mulțime de influențe care au adus cu sine acest rezultat. Noi ne mulțemim a constata că influența clericală catolică, dela care națiunea română în integritatea sa istorică a suferit lovitură grele, nu e nici pe departe atât de periculoasă, cum este Judaismul, care a devenit astăzi un pericol comun pentru stat și pentru cetățeni. Pe urmele judaismului vine pauperismul și cu pauperismul demoralisarea, iar prin demoralisare decadența generală și sguduirea baselor vieții sociale și ale statului. — Acesta este dușmanul — de acesta să ne ferim!! *Hic niger est...*

Revista politică.

Sibiu, 30 Ianuarie 1884.

Momentul politic din capitala Ungariei se reduce la moartea Tavernicului Ioan Cziráky. Catolicii au pierdut pe apărătorul lor cel mai aprig, care după cum ne spune diariul „Pester-Lloyd”, înainte de toate și preste toate a fost maghiar.

In congregația comitatului Caraș-Severin la 28 Decembrie, anul trecut cu ocazia alegerea vece-comitelui, dl Coriolan Bredicianu a fost făcut propunerea, ca ministerul de interne să fie rugat a introduce cercetare pentru unele abusuri comise de către organele administrative la alegerea de amplioați, și depunerea jurământului de către amplioații aleși să se amâne până după terminarea acestei cercetări. Comitele suprem n'a pus propunerea la desbatere, și propunătorul a insinuat recurs la ministeriu contra procedurei comitelui. Sub datul 30 Ianuarie, a. c. ministerul de interne dnul Tisza prin un rescript ministerial adresat universității comitatului Caraș-Severin aproabă procedura comitelui suprem și respinge recursul dlui Brediceanu.

Dintr'altele spiritele s'au mulcomit și în comitatul Caraș-Severin, și oamenii se vede că s'au aflat satisfăcuți prin credeul politic al candidatului lor la alegerea de deputat dietal în cercul Bogsei. Noi n'am facut sfără în teză din toată afacerea dela Caraș-Severin. Nici pe departe nu ne atingem de convingerile politice ale bărbaților nostri naționali. Observăm numai în treacăt, ca în luga mare, că credeul politic al dlui Simionescu este așa de vag și profund politic, încât el poate fi explicat după plac, și în optimism întreces chiar și pre respectivul publicist, care cu adevărată satisfacție glorifică dorințele realizate dela introducerea erei constituționale încoace, dorințe, care după cum se dice, astăzi sunt fapte impline. Noi suntem tare mărginiți în vederile noastre politice și interesele noastre speciale româneschi după vederile noastre illustrează de tot dramatic Osannalele cântate în duet la adresa celor cheamăți. Însă se nu uită că astăzi este deosebit merit a propune interesele generali intereselor noastre speciale, despre care și de ce scrie că ele sunt diametral opuse unele altora.

In desbaterea budgetării din Vinerea trecută contele Apponyi a ținut o aprigă filippică contra cabinetului actual, dela care numai asteaptă nici un bine pentru Ungaria. Impresiunea vorbirei domnu-

lui Apponyi a fost atât de puternică, încât ea a scuturat temeliile tuturor partidelor politice din Ungaria. Cuvintele: că Croația cumpănesce mai mult de căt Ungaria au produs miscare în parlament și ele vor produce mișcare și în țeară. Constatăm, că maghiarizarea cu forță și nebuniile unor amplioați scriștiți, despre care cetățenii de curând în „Gazeta Transilvaniei”, imping statul tot mai mult spre prepastie, și printre unguri nu află oameni, care să aibă nobila putere sufletească de a se opune torrentului și a i pună stăvila.

In Austria era mare frică pentru suspendarea legei de reuniuni. Mai ales germanii vedea în noile măsuri o asuprare a reuniunilor politice germane. Loialitatea guvernului în pădurea cu sănătate a legilor s'a documentat eclatant. Prin un emis ministerial se face cunoscut că măsurile excepționale se reduc numai la reuniunile lucrătorilor.

Ca caracteristică a intoleranței ultramontanismului înregistrăm la acest loc scirea adusă de „Neue freie Presse” în telegramale de eri.

Administratorul metropolitan rutean din Lemberg episcopul Sembratovici, va publica în dilele acestei un circulariu, în care sub pedeapsă de escomunicație interdică credincioșilor greco-catolici de a merge în orașul din granița rusească Joczajow. Tot odată s'a adresat episcopul și la locotenenta țărei cu rugarea să nu dea creștinilor pas de trecere preste graniță. Motivul e faima lățită că din acest oraș se lătesc schisma, sau ortodoxia. Mare pacoste pe ruthenii greco catolici și să fie buni bucurosi dacă vor scăpa de procese ca în trecut cu Naumovici et Comp.

Despre desastrele englezilor eată ce ne raportează „Românul”:

Corespondentele diarului „Standard”, care a fost martor ocular la înfrângerea lui Baker-pașa, telegrafează că această înfrângere este cea mai rușinoasă din căte s'a văzut vreodata. Egiptenii, care se băteau contra unui număr mai mic de inamici, steteau ca impetuși și dovediră că sunt soldați fără nici o valoare. La cel dintâi atac ei se aruncără la pământ și apoi fugiră ca nește nebuni. În schimb arabi luptă și manevră în chipul cel mai strălucit și arătară cel mai mare dispreț pentru Egiptenii. Un număr de soldați turci și italieni împiedică nimicirea totală a tuturor trupelor, care fugiră până când intră în întăriri. Pe lângă un număr de ofițeri englezi mai periră și de ce ofițeri străini. Acum, adaogă corespondințele, tot Sudanul este pierdut în mod definitiv.

Asupra acestei înfrângeri a lui Baker-pașa la Tokar, mai găsim următoarele amănunte într-o telegramă din Londra, cu data de 6 Februarie, adresată diarului „Neue freie Presse”:

Bătălia s'a dat la șepte mile aproape de Trinkikat. Egiptenii erau în număr de peste 3500 oameni și avea 300 cămări. Lupta începu de dimineață, pe o ploaie furtunoasă, care era în avantajul inamicului. Artileriștii egipteni traseră numai un foc, fără a face vreo pagubă inamicului. Infanteria mergea în cea mai mare neregulă, ca nesecete înarmate, fără cea mai mică disciplină. Chiar la cel dintâi atac al puțin numeroasei cavalerii inamice, Egiptenii își perdură de tot cumpăratul, aruncără armele și cădură în genunchi cerând iertare. Totuș inamicul îi omoră pe toți și toate rugăciunile ofițerilor englezi fură zadarnice; cei care au scă-

pat de măcel, fugiră ca nesce sălbateci până la Trinkikat. Ofițierii fură nevoiți să amenințe pe fugari cu revolvr de a se arunca în vase. Ar fi fost de ajuns o jumătate regiment de cavalerie indiană ca să curețe câmpul de inamic, care a scăpat în casul acesta cu perderi neînsemnante.

Din dieta Ungariei.

(Urmare.)

E. Mezey: Proiectul din discuție n'a mulțumit nici pe liberali nici pe conservatori. Ca mijloc de a pune capăt esclusivismului jidovesc o astfel de lege n'ar fi rea, fiind că prin delăturarea disperației confesionale s'ar da un impuls mai puternic maghiarării. Israelitii se maghiarizează (?) mereu dela emancipare încoace, ei au luat parte activă la luptele noastre naționale și vădenduse insultați sănătatea de un simțemant amar, cu mult mai dureros decât presimțul morții. — Jidovii stau neclintiți față cu ori ce furtuna. Acest aluat social a galvanisat de nou o instituție învechită, cum e casa magnaților, care în timpul din urmă a dat un semn de viață printre lumină bengalică. Antesemitismul e în contra spiritului și tradițiunilor liberales ale unui Széchenyi, Deák, Eötvös și Kosuth. Argumentele antisemitașilor sunt: bătaile și jafurile. Aceste sunt comentariul la principiile lui Istoczy et consortes. (Se scie, că dl Mezey este jidov.)

A. Dárdy: regretă că proiectul, cu toate că corespunde oportunității totuși se ia dela ordinea dilei. Aceasta delăturare va măna apa eărăși pe moara antisemitașilor.

L. Mocsáry: Prin delăturarea proiectului se eludează chiar și un conluu adus de dietă în timpul guvernului lui Deák, conlucrator care privesc căsetoria civilă. Ministrul president se pleacă înaintea unei forțe majore și acest „vis major” se afirmă totdeauna contra voinții naționalei. Pentru a împăca reacțiunea și pe clericali, ministrul abdice și de postulatele liberalismului. Din aceste considerații nu primesc propunerea ministrului.

M. Jókay: face apoteosă neamului jidovesc. El dice: Partida radicală din Ungaria vrea să reformeze o confesiune dintre cele mai prigonite și asuprute ale țărei, cerând dela evrei să-si publice credul lor confesional. Dar catechismul israelitenilor se află în cele cinci cărți ale lui Moise, în cele 10 porunci de pe Muntele Sinai, care sunt tot odată și baza religiunei crestinescii.

Un lord englez a întrebat odată pe Moise Montefiore că ce deosebire este între religiunea creștină și cea mosaică, fiind basele lor identice? Răspunsul ce l'a dat Montefiore, a fost acesta: Deosebirea este că noi ținem poruncile fundamentali. Israelitii mai au carte numită Schulchan Aruch, care cuprinde ceremoniile religioase până la cele mai neînsemnante minuțiosități. Jidovii ortodocși se deosebesc de neologi și în acest punct, cei dintâi sunt strict și aceste ceremonii cei din urmă trec la ordinea dilei preste ele. Statul însă n'are a se amesteca în aceste certe interne.

Otto Hermann pretinde că jidovii să se lăpede de datinile lor strămoșesci, să nu plângă perderea Ierusalimului — dar creștinii nu fac tot astfel în septămâna patimilor? Oare jidovilor să nu le fiertă a și aduce aminte de locurile patriei lor? Dacă

o listă de toți smintișii și nerozii căți cunoștea și era convins că va avea de lucru pentru mulți ani. Dar, lucru cindat! trecu o zi, trecură două, trei și multe zile și nu se arată la dênsul nici un singur om.

Se vede, și țise atunci, că oamenii în usurință lor au uitat minunatul dar ce am dobândit, trebuie să le aduc aminte. Fiindcă pe atunci nu exista în Persia nici un diar și prin urmare nici reclamele și anunțurile, hagiul cismar făcut cunoscut prin strigători publici la toate respintile cu sunetul tobelor cu ce artă folosoitoare și tămăduitoare s'a intors din ultimul seu pelerinagiu, și că se multămesce cu plata de cinci tomani de argint pentru vindecarea fie-cărui smintit sau neroz, un preț fără indoială foarte mic pentru dobândirea unei rațiuni sănătoase. Dar cu toată reducția prețului nu se infăță nici un pacient. Ce era de făcut? — Cismarul se consultă cu vecinii, cu amicii și cunoștuții lui și atunci înțelese că în toată Persia fie-care priveau pe toți cei-lalți, afară de sine, de sminti și nerozi, pe sine însă însuși de foarte înțelept și cu minte. Trebuia dar să găsească un alt mijloc: dacă va isbuti se tămăduiască de nerozia să o persoană mare de o finală poziție, atunci se va vorbi de cura lui și oamenilor de o poziție inferioară, nu le va mai fi rușine a deveni mai înțelept și a se de în cura lui. Aruncă dar privirea pe înțâiul ministrului al Șahului, care în fapt se distinsese prin marea lui ne-

ghiob ce fusese, om înțelept, nimenui nu-i mai fu rușine a deveni și el mai înțelept și casa cismarului era asaltată de doritori de înțelepciune. Chiar și oameni cu minte sănătoasă aduceau tomanii lor, înțeleghend că un prisos de minte nu poate fi vîțemator și fie-care voia să fie de o potrivă cu primul ministru care acum dedea în toate dilele dovedi de marea sea înțelepciune. Astfel în scurt timp nu mai rămasă în capitală nici un singur nărod, și se putea prevedea că nerozia va fi stirpită din tot imperiul.

Atunci înțeleptul ministru încreșindu-și fruntea și șahul: Sire! ne aflăm în pericol, dacă nu vom lăsa grănicile măsuri. Dacă toți persianii vor ajunge atât de înțelepti ca majestatea Ta și ca mine, ei vor fi foarte anevoi de guvernă; vor critica tot ce vom face, și după ce tot poporul își va fi deschis ochii, nu va mai avea trebuință de noi. Acum, când s'a înțeleptit capitala am destulă greutate a guverna ce va fi atunci când toată țara va fi de o potrivă înțeleaptă? Trebuie să impiedecăm meseria cismarului. Șahul, care avea acum o incredere nemărginită în sagacitatea ministrului său, aproba dinainte orice măsură ce acesta găsea cu cale a lăsat. Rezultatul fu aruncarea cismarului în temniță. — Vai mie! își dicea cismarul în închisoarea lui, pertru ce n'au început a me face înțelept pe mine însumi! Pentru ce nu m'au gândit că trebuia să fac înțelept în rîndul dintâi poporul și apoi pe ministru?

„Românul.”

catholicii gravitează cu simțemintele lor spre Roma, Jidovii încă pot să-și reamintească suveuirile patriei lor de odinioară.

Antisemîtilor nu le trebuie nici jidovi bo-tezați.

Oratorul arată greutățile prin cari a trebuit să treacă căsătoria civilă în alte state europene. În Franția s-au esilat milioane de aristocrați și preoți, s-au confiscat averi mari, în Italia un Garibaldi a trebuit să ocupe statul papal. Scopul acestor măsuri a fost fundarea republicei în Franția și unitatea națională a Italiei. Dar noi ce scop, ce folos am pută avă dintr-o asemenea crăta sau luptă, când la noi aristocrația și clerul, sunt temeliele statului?

Toate religiunile sunt bune, un picur din grăție dădească te tericesc mai curând de cât o mare de filozofie omenească. Trebuie conservată libertatea conștiinții, care nu e legată de constelațuni de partidă. Eu vreau pacea între confesiuni și fiind că propunerea din discuție corespunde acestei intenții a mele o sprigesc în tot cuprinsul său.

După cuvântarea lui Iokai, care a făcut întâmpinată cu vii aplaude, presidiul suspende ședința pe 5 minute.

(Va urma.)

Incendiul redacției „Românului.”

In numărul de eri am dat oare care amănunte asupra acestui incendiu, care, într-un timp atât de scurt, a distrus cu desăvârșire redacția „Românului”.

Focul, după cum am spus, a izbucnit pe la ora 12 și jumătate din noapte prin resturnarea unei lampi. Toate încercările pentru a-l stinge dela început a rămas zadarnice; cu toate aceste mult timp el nu cuprinsese de cât numai o parte din apartamente și, dacă ar fi sosit ajutoare la timp, negreșit că n'ar fi luat proporțiunile la care s'a urcat mai târziu.

Poliția a sosit preste vr'o jumătate de oară și a luat imediat toate măsurile trebuitoare pentru a menține ordinea, și a organiza ajutoarele. Cităm de asemenea printre persoanele cari au alergat între cele dintâi la incendiul pe dl T. Rădulescu, sub-director la ministerul de finanțe, Manolescu, procuror, I. Rădulescu, primarul Pitescilor și alții.

Pompierii au sosit după vr'o două ore, ear nu după jumătate de oară după cum din eroare de tipar s'a spus în numărul de eri. Causa acestei întârzieri e că nici un oficiar nu se putea găsi nicăieri, doi dintr-ensi fiind la arest ear ceilalți aiurea și scut este că pompierii nu pot eșa fără de oficiari.

Când ei au sosit la fața locului, incendiul luate deja nisce proporțiuni din cele mai mari și toate silințele lor trebuiau să remâne zadarnice. Cu tot devotamentul bieților soldați, nu s'a mai putut face nimic; grindile și parte din ziduri cădea din toate părțile: într-un moment surpănu-se acoperișul, un pompier ce se afla deasupra dispără; ajutoare venind îndată cu mare greutate fu scos de sub dărămături, într-o stare îngrijitoare la vedere dar nici decum periculoasă pentru dênsul, căci n'avea de câteva contusiuni.

Din apartamentul dnei Sofia Rosetti nu s'a putut scoate mai nimic; totul a ars cu desăvârșire, fără a se scăpa cel mai mic obiect.

Din apartamentele lui Vintilă Rosetti, situate alături cu acele ale dnei Sofia Rosetti, s'a putut scoate un oarecare număr de cărți; mare parte însă, dintr-însele frumoase sale colecții de lucrări de arhitectură, cărți de mare valoare adunate de Mircea Rosetti, precum și o mulțime de documente prețioase pentru istoria noastră, au fost distruse sau împrăștiate.

Din redacție s'a scăpat o mare parte din colecția „Românului”; se speră că părțile ce mai lipsesc încă se vor putea găsi.

Din apartamentele d-nei și lui C. A. Rosetti, unde a focul a pătruns mai târziu, sau putut scăpa mai multe obiecte, parte din mobilier și tablouri; unele dintr-însele însă au suferit oare care stricăciuni. Incendiul nu s'a potolit decât la oarele 5. Pompele n'au incetat însă se lucreze mai toată ziua, căci flacări și fum mai eșa din unele părți ale fostei redacții.

De cu ziua nenumărată lume veni din toate părțile capitalei să vadă de aproape locul sinistrului: un cordon de soldați fu stabilit imediat pentru a opri mulțimea curioșilor, care se îndesa din toate părțile să intre înăuntru.

Casa numai era de cât o ruină.

Administrația și legătoria de cărți n'au suferit decât pierderi mici. Stabilimentul tipografic al lui Carol Göbl, unde e instalată provisoriu redacția „Românului”, a fost crăpat de foc și n'a suferit cea mai mică stricăciune.

De cu ziua, un mare număr de pretini și cunoscuți veniră la otelul Boulevardului spre a exprima familiei Rosetti părerea lor de rău pentru această nenorocită întemplată care n'are lovesc numai pe dênsa.

În tot timpul dilei s'a făcut cercetări prin curte și prin dărămături pentru a să regăsi cel puțin resturi din documente precum și obiecte scumpe familiei. Cu cea mai mare greutate și grație concursului binevoitor al lui Victor Petrescu, s'a putut găsi unele serisori și acte însemnate, împrăștiate prin curte. Prin ruine nu s'a găsit de câteva scule arse.

Toate obiectele scăpate au fost transportate în casa lui Crissoveloni, situată în strada Lipscani, unde și d-na și d. Rosetti își vor instala în curând locuința.

Cu toată neorândiala ce a domnit neapărat în administrație, diarul a apărut și a fost împărtit la aceeași oară și cu aceeași regularitate ca și în trecut.

Abonații diarului, prin urmare, au trebuit tot să primească diarul. Dacă, din întemplată, s'a făcut vr'o nerregularitate, dnii abonați sunt rugați din nou să adreseze imediat reclamațiile lor la administrație, situată tot în strada Doamnei Nr. 14.

Sedinta din 26 Ianuarie 1884.

Sedinta se deschide la ora 1 și jum. p. m. fiind prezenți 84 dd. deputați.

D. P. Grădișteanu depune o propunere încălită de un mare număr de deputați ca să se cumpere o casă lui Rosetti în sumă de 150 000 lei în urma nenorocirii ce i s'a întemplat. — Votându-se urgență asupra acestei propunerii, Adunarea trece imediat în secțiuni spre a se ocupa de ea.

La redeschiderea sedinței se procede la desbaterea pentru verificarea alegării colegiului I de Argeș. Se proclamă cu unanime aplaude, d. D. Brătianu. D. C. Dumitrescu e proclamat deputat al colegiului III din Iași.

D. Gheorghian cetește raportul asupra propunerii lui Grădișteanu de a să cumpere o casă lui Rosetti.

Eată acest raport:

Domnilor deputați! Comitetul delegaților, compus din dnii Codrescu Ioan, Iorgu Radu, Porumbar I. Iancov, I. Rădulescu, N. Drăghici și subsemnatul:

Luând în deliberare propunerea făcută de un mare număr de deputați de a să oferă ilustrului cetățean C. A. Rosetti o casă de locuință pentru sine și familia sa, ca un semn de recunoșință pentru imensele servicii aduse ţărei;

având în vedere că d. C. A. Rosetti este unul din bărbați, cari s'a consacrat operei de redescoperirea conștiinței naționale, de regenerare și reconstruire a statului român;

având în vedere că între simțemintele recunoștinței către aceia cari se devotează binelui obștesc; comitetul deputaților, în unanimitate, a admis propunerea menționată și m'a înșarcinat să formeze alăturate proiect de lege, pe care am onoare să supunem deliberărilor dvoastră.

Raportor, V. Gheorghian.

Proiect: Art. 1. Se oferă lui C. A. Rosetti în deplină proprietate o casă pentru locuință sa și a familiei sale.

Art. 2. Se deschide pe seama ministerului de domenie un credit extraordinar de 150.000 lei pentru construirea acestei case.

Art. 3. Acest credit se va acoperi din fondul pentru deschidere de credite suplimentare și extraordinare pe eserțiul anului curent.

D. Iepurescu se teme că nu cumva oponenții să apuce această ocazie și să își dirigă armale nu în contra celor ce votează acest proiect ci în contra lui C. A. Rosetti, care, poate va fi să refuze. — De aceea dă propune să se facă o subscriere publică spre a se înapoia Statului creștinul ce se acordă astăzi.

D. prim-ministru nu ar voi să atribue nici chiar adversarilor sei intenții nedrepte; căci cea dintâi propunere de recompensă pentru d. Rosetti s'a făcut din partea dreaptă. Când națiunea face un act mare și drept toate partidele sunt de acord. — D. Lățescu e de părere că actul va fi mai mare, când va veni din măruntale națiunii, decât din partea deputaților; mai sinceră ar fi expresiunea de gratitudine din partea camerei. Pentru aceste motive dă propune subscrierea națională.

N. Ionescu dice că se discută ca și cum ar fi să acordăm recompensă națională unui cetățean. Ne aflăm însă în fața unei familii pe care focul a aruncat-o pe uliță și pe care o lăsăm să intindă mâna aiurea decât în casa sa. Fostul președinte al

adunării are drept la recunoșință adunării. Suma e miserabilă; eu aș propune să-i daiți nu casă, căci casă găsesc la toți amicii săi, dați-i însă sumă, căci alte nevoi are el pe care trebuie să le întâmpline. Deliberăți mai puțin și faceți nu demonstrație, ei probă că inima dvoastră e la înălțimea convingerilor dvoastră politice.

Discuția se închide și proiectul se ia în considerare cu 62 bile albe pentru și 10 negre contra din 72 votanți. Articolul se adoptă fără modificare și proiectul în total se primește cu bile albe 57 și negre 14.

„Adevărul.”

Varietăți.

* (Adunarea generală) a „Societății de lectură română din Sibiu” se convoacă prin aceasta pe Dumineacă, 17 Februarie 3 oare d. m. în localitatea Societății, la care mi ieu voia să invita pe onorații membri.

Obiectele de pertractat vor fi:

1. Revisiunea socoșilor pe anul trecut.
2. Staverirea bugetului pe anul curint.
3. Staverirea cotisațiunii pe anul curint.
4. Luarea măsurilor definitive pentru incasarea sau ștergerea restanților vecchi.
5. Propunerile eventuale din partea membrilor.
6. Alegerea comitetului.

Sibiu 10 Februarie 1884.

Parteniu Cosma,
directorul societății.

* (Balul român din Viena). Junimea română din Viena după întrerupere de doi ani de dile va aranja la 11/23 Februarie a. c. balul român în Grand Hotel. Venitul curat este destinat în folosul studenților români din Viena lipsiți de mijloace.

În acest obiect ni se scrie din Viena: „Subsemnatul comitet și permite a ve face cunoștință, că la 11/23 Februarie a. c. va aranja balul român în Grand Hotel în folosul studenților români de aici lipsiți de mijloace, sub înaltul protectorat al Altelei Sale I. R. Archiducele Rainer, și sub distinsul patronat al Stimatelor doamne Sevastia de Carp, Maria Dumba Matilda Dumba n. Germani, Victoria de Grigorcea Clairisse de Lindheim Vivenot, Aurelia de Trapș-Kron, Contesa Traun-Abensperg, Victoria de Umlauf-Frankwell, Br. Catinca de Vasilco.

Insemnatatea unui bal român în Viena și scopul, pentru care el este destinat, sunt pentru noi garanția deplină, că compatriotii nostri nici de astădată nu ne vor lipsi de un generos sprig, cu atât mai mult, că după doi ani de întrerupere — când impregiurările erau nefavorabile — acum cu puteri unite suntem deci a continua o operă, care a contribuit în deajuns la ridicarea prestigiului nostru.

Studenții români lipsiți așteaptă ajutoriu.

Cerând deosebitul D-Voastră sprig, ne permitem să rugă să binevoiți a deschide o colectă în cercul cunoștișilor D-Voastre. Lista prezentă ori ce rezultat ar avea, ve rugă să o înapoia cel mult până la 11/23 Faur, a. c. sub adresa St. Ciurcu. IX. Krünlugasse 6.

Primiți etc.

Presidentul de onoare: Aleco baron de Vasilco membru senatului etc.

Pentru comitet St. N. Ciurcu, president.

Nimă n'a regretat mai tare că noi nearanjarea balului român în Viena în anii 1882 și 1883, și nimă nu se bucură mai tare că noi vădând că junimea română din Viena s'a resolvat la grea sarcină împreună cu aranjarea balului. Înaltul protectorat va atinge inima fiecărui român adevărat. Patronesele și presidiul de onoare ne garantează că balul român din Viena va fi căt se poate de bine cercetat, iar comitetul aranjator ne dă dovadă, că e consuț de importanță balului român în Viena, și n'a perdit din vedere interesele materiale și morale împreună cu el.

Felicităm pe frații din Viena și le dorim succes strălucit.

Și fiindcă scopul aranjării balului este ajutorarea studenților români din Viena — de sericii nu mai amintim — căci puțini se susțin din mijloace proprii — deschidem prin aceasta colectă pentru balul român din Viena. Banii eventual intrați până la 11/23 faur, se vor trimite la destinația lor, și primirea lor se va cuita publice.

Redacția.

* (Cas de moarte). În 28 Ianuarie a. c. a reposat în Cluj **Michail Ianchi** cive urban, măestru de pardosit, curator primariu a bisericiei rom. gr. or. din loc, membru fundator al societății sodalilor români, membru a societății pompierilor sc.

* (Concurs). Pentru 8 tineri, cari doresc să aplică la măestria din partea Reuniunii sodalilor

români din Cluj, pe baza §-lui 6 din regulamentul Reuniunii, subscrisea comisiunei prin aceasta scrie concurs.

Dela concurență, cari pot fi ori din care parte a Transilvaniei, cu preferință din partea nordică și vestică, se recere:

1. Carte de botez că au etatea de 14 ani și că sunt de origine români.

2. Atestat că au cunoștințele, ce se predau în scoalele primare și pre-lângă limba maternă posed și elementele unei limbe străine (germană sau maghiară).

3. Să producă obligațiune dela părinți sau tutori, că i vor lăsa în tot timpul statorit la măiestrie unde i-a așeza comisiunea și în cas de lipsă i vor provede cu imbrăcaminte, ear la cas când i vor lua dela maestru, vor reîntoarce Reuniunei toate spesele.

4. Elevii se vor așeza la maestrie la datorință lor, ori și în care cetate a Transilvaniei mai cu preferință însă în Cluj pentru a putea fi supraveghiați din partea comisiunei conform regulamentului.

5. Concurenții au de a produce atestat legal despre paupertatea părinților lor.

6. Acei concurenții, cari din cauza depărtării nu se pot prezenta înaintea comisiunii subscrise, au de a produce atestat medicale despre desvoltarea lor corporală și întregitatea organelor lor.

7. În suplica au de ași descoperi dorința că la ce maestrie doresc să fie aplicată.

Între mulți concurenții se vor preferi conform §-lui 20 din regulament:

a) Prinții dela sate despre cari se poate presupune că în urma necestului lor familiar eventualmente se vor așeza ca maestri în comuna lor natale sau în altă comună rurală.

b) Între condiții egali vor fi preferați orfanii de ambii părinți, apoi cei de tată.

c) Între diversele măestrii la care doresc să fie aplicată, se vor prefera aceia, cari doresc să fie aplicată la rotarii, făurării, butnării, mesarii, carpentarii sau lemnării, cojocării, cismării groasă, peleri, cirelarii și funării.

Suplicile istruite conform acestui concurs sunt de a se substerne la președintele acestei comisiuni în Cluj până în 25 Martie st. n. a. c., când cei ce se vor prezenta în persoană, se vor și examina prin comisiune conform regulamentului, și după aceea se vor așeza pre la maestri, pre cari i plătesc comisiunea amesurat contractului, ce se va încheia cu respectivii maestri.

Comisiunea Renniunei sodalilor români din Cluj încredințată cu așezaarea învățătorilor români pre la maestri:

Cluj în 22 Ianuarie 1884.

Basilu Podoabă,
pres. com.

D. Isac,
secretar.

Nr. 353.

[660] 2-3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Bistriței se scrie concurs pe baza "statutului organic" §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a instrucțiunii votate de sinodul archiepiscopal la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi tot odată și paroch în locul central al tractului și anume în comuna Borgo-Prund, însă numai după ce parochia protopresbiterală, carea de prezent e deja ocupată în mod definitiv, va deveni în vacanță.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sunt: a) venitele ordinare protopresbiterali, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele ce încurg pentru ședulele de cununie, pentru visitarea comunelor tractual, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcții protopresbiterali; b) venitele ordinare ale parochiei Borgo-Prund, după ce aceasta va deveni în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apti și binemeritați pe terenul bisericesc și scolar, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testiunii de maturitate, au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes destins esamenul de cuaifiacție; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre-un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au

depuș esamenul de cuaifiacție înaintea comisiunii esaminătoare a consistoriului archiepiscopal.

Pot însă concurge și fără testiunii de cuaifiacție profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenelor de cuaifiacție, dacă în celealte au cuaifiacție prescrisă de mai sus.

În mod excepțional pot concurge și fără prescrisa cuaifiacție gimnasiștilor acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteralui, vor avea dela consistoriul archiepiscopal (plenar) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au ași astene suplicile de concurs la Veneratul Consistoriu archiepiscopal în Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima apariție a acestui concurs în foia "Telegraful Roman", alături de o tabelă de cuaifiacție, care se conțină date exacte și speciale în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurențului; anii etății (anul luna și ziua nascerei), studiile pregătitoare, afară de cele teologice; (anul locul și categoria acelora), esamenul de maturitate și altele; studiile pregătitoare teologice; (anul și locul acelora și esamenul de cuaifiacție) serviciile de până acumă pe terenul bisericesc; (tempul, locul și categoria acelora) în fine cunoștința limbilor și și alte reflecții.

Datele din această tabelă sunt de a se intări cu documente cari să se includă în original precum: carte de

* (O călătorie fără voie pe tren separat). Un comerciant din Germania călătorise la Andermarch să și procure mărfuri. După ce și-a finit agendele vine la gară; intrând pe peron așteaptă plecare trenului. Într-oasea sosesc o locomotivă incăldită: mașinistul și fochistul descalecă de pe densa și o părăsesc, până când comercianțele vădend-o înaintea sa, ca să și scurte timpul, se apropiă de densa ca să admire din apropiere. Comerțantele o examină la ambele părți, și pe dinainte și pe dinapoi, îl prinse apoi curiositatea ca să cunoască și pe deasupra, deci se urcă pe densa. Aci puse mâna când pe o limbă, când pe alta, când mișca un mâner, când altul și toate se mișcău cu înlesnire. Însă ce se vedea! Deodată resună o flăcără teribilă și fără finit, și în același moment colosul dracului se pune în mișcare și croșește o fugă sănătoasă. Sermanul comerciant ramane încremenit, astupându-și urechile cu mâinile, nu mai având să sără jos, ci se vădușă pus la cale. Nu se știe cât de departe a călătorit; altă nenorocire nu i-a întemplat călătorului, de căt că a plătit spesele călătoriei cu 1300 de marce (circa 700 florini), și se întoarse apoi pe jos până la gară, și de aci până acasă — tot „per pedes apostolorum.“ Scumpă călătorie!...

* (Spania et. Comp.) Senatul curiește pentru agrățirea condamnaților — după cum cetează în dialecul din capitală a propus ca în procesul Spania et Comp. să se dea curs liber justiției. Scim că curia cu modificarea sentinței forului al doilea, a adus sentință: strang pentru delicienți. Fiindcă pertracătările acestui senat se țin secret, și secretul se observă până la semnatura mai înaltă faimete escatele reproducem și noi ca faime.

* Descoperirea unui hoț. — O asemănare mare. Balmaison să aplecă Tribunalului pentru furtul unui portmonetă conținând 200 lei. Cu această ocazie, eată ce ciudată întâmplare a povestit el magistraților:

— Acum trei luni, după o plimbare de căteva vrempe bulevard cu prietenul meu Petrus, am intrat amândoi într-o cărcemă ca să bem un pahar de vin. În buzunar aveam un portofel cu 200 lei. Fiind că era cald, mi-am scos parasiul, l-am pus pe spatele scaunului și am ieșit afară pentru o trebniță. Peste un ceas am plătit ce consumaseră și ne-am despărțit. Seară căutându-mi pună am băgat de seamă că dispăruse. Mi-am șis în mine că o să întrebă două zile pe Petrus când va veni la lucru; înseamnă de atunci nu lam mai vădușă pe la atelier.

Președintele: Ce fel ai aflat că el îl-a furat.

Reclamantul: Prințul curată întâmplare. Camarați mei îmi spuseseră că Petrus a plecat în America și că trebuie să-mi iau gândul dela parală. Adevărul este că aproape uitam lucrul, când într-o zi mia venită se me plimbă

botez; testimonii scolare și de maturitate; testimonii teologice și de cuaifiacție; atestate de servicii bisericesti și eventualmente toate altfel de recomandări.

Din ședința comitetului protopresciteral al tractului Bistriței ținută în Borgo-Joseni la 6 Decembrie 1883.

Președintele. Notariul.
I. Buzdug, Pavel Beșa,
admstr. ppțial. preot catechet.

Nr. 368. [663] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Vultoriu, în protopresciteral Abrudului, se deschide concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare a acestuia în „Telegraful Roman.“

Emolumentele împreunate cu aceasta parohie sunt:

1. Venitul stolarie regulat dela 134 familii, și folosirea cimitirului bisericiei, care dau un venit anual de 350 fl.

2. Folosirea unor pământuri ca porțiune cauonică, care se vor cumpăra ulterior, din suma de 300 fl. donată spre acest scop, de Prea-Venerabilul consistoriu archiepiscopal sub Nr. 3172 B.

Doritorii de a competa la această parohie, au de ași astene petițiile instruite conform „Statutului Organizării Regul. pentru parohii“ la subscrizorul, până la terminul mai sus indicat.

Abrud în 10 Ianuarie, 1884.
În conțegere cu comitetul parochial gr. or. din Vultoriu.

Ioan Gall,
protopresbiter.

pe partea Observatorului. Ajungând la un loc dău peste o mulțime de lume adunată împrejurul unei căruțe. În mijloc, un selbatic, impodobit cu pene de struț pe cap și având o placă de tincheș pe burtă, strigă că îl lăua gura că are o pastă minunată pentru vindecarea durerilor de măse. La spatele lui se află un flașnet, care începea să cânte îndată ce se aplică doctoria vre unui client.

Președintele: Vin'o la fapte!

Reclamantul: Me oprișem și eu să privesc ca și cealalți, când de odată selbaticul își ridică de cap tichia de pene ce purta ca să salute lumea, și ce să văd pe Petru al meu! „Să ști că negustoria și-o face cu paralele mele“, simi ziseu eu în mine. Mă gândiu cum să face ca să pun mâna pe ce avea. Toamă în minutul acela el invită pe cineva să se urce în căruță. Văzându-mi pe masă portofelul pusei mâna pe el și începu să strig: E un punga! Agentii sosiră numai decât și ne duseră la comisie pe amândoi.

Președintele: Ti-ai luat cumva paralele înapoi?

Reclamantul: Ferit-a stântul!

Președintele: către prevenit: Va se dică numele d-tale adevărat este Petru?

Prevenitul: Eroare, domnule președinte! Seamănă om cu om. Eu m'am născut în America și mă chiamă William Newraski.

Președintele: Cu toate acestea, o mulțime de camărași de ai d-tale te au recunoscut la moment.

Prevenitul: Cestiu de asemănare.

Președintele: Tot asemănare e și portofelul găsit asuprătii?

Prevenitul: Dupe cum am avut onoarea să vă spun Pe lângă această onoare ex-selbaticul va avea și pe aceea de a face trei spre decese luni de închisoare corecțională.

Dreptul.

(Mijloc de cură.) Tuturor căi suferă de epilepsie, convulsiuni (sgârciuri) și de nervi le putem recomanda un metod renomat în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa dicând întrumul metod de cură al d-lui profesor Dr. Albert, în Paris, placedu Trône, 6.; deci fiecare bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat de a mai reașa. În casa d-lui profesor toți cei ce suferă de nervi vor fi tratați, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din șvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sunt relativ foarte estime. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaliat a boalei. Trebuie să mai observăm, că d-l profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Loterie

Sâmbătă din 9 Februarie 1884.

Viena:	50	8	27	67	72
Timișoara:	41	9	59	5	76

Bursa de Viena și Pesta.

Din 9 Februarie n. 1884.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	121.80	121.65
Renta de aur ung. de 4%	90.52	90.10
Galbin.	5.70	6.68
Napoleon.	9.61	9.59
London (pe poliță de trei luni)	121.30	121.20

Nr. 75, 1884.

[664] 2-3

Publicație.

Conform planului pentru **exploatarea pădurilor din fondul regiu**, este să se exploateze o **pădure de lemne de fag de 70 de ani pe un teritoriu de 41.71 jugăre pe anul 1884 și 1885**. Exploatarea pe calea licitației se va da unui întreprindător.

Licităținea se va face în 8 Martie, 1884, în cancelaria universității, tot aici se pot vedea în oarele de oficiu și condițiile de licitație.

La pertractarea de licitație însă nu trebuie depus Vadiu.

Sibiu, 5 Februarie, 1884.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Dr. M. Brennerberg, comes.</